

ANTISEMITISME.BE

**ANTISEMITISME
IN BELGIË**

JAARLIJKS VERSLAG

2014

HET VERSLAG VAN 2014 OVER HET ANTISEMITISME IN BELGIË IS OPGEDRAGEN AAN DE NAGEDACHTENIS VAN DE SLACHTOFFERS VAN TERRORISTISCHE AANSLAGEN DIE IN BELGIË, FRANKRIJK EN DENEMARKEN PLAATSVONDEN.

AANSLAG VAN 24 MEI 2014 OP HET JOODS MUSEM VAN BELGIË (BRUSSEL)

**EMANUEL RIVA
MIRIAM RIVA
DOMINIQUE SABRIER
ALEXANDRE STRENS**

AANSLAGEN VAN 7, 8 EN 9 JANUARI 2015 OP DE REDACTIE VAN CHARLIE HEBDO (PARIJS), IN MONTROUGE (ÎLE DE FRANCE) EN OP DE KOOSJERE SUPERMARKT VAN DE PORTE DE VINCENNES (PARIJS)

**PHILIPPE BRAHAM
FRÉDÉRIC BOISSEAU
FRANCK BRINSOLARO
JEAN CABU
ELSA CAYAT
YOHAN COHEN
STÉPHANE CHARBONNIER
YOAV HATTAB**

**PHILIPPE HONORÉ
CLARISSA JEAN-PHILIPPE
BERNARD MARIS
AHMED MERABET
MUSTAPHA OURRAD
MICHEL RENAUD
FRANÇOIS-MICHEL SAADA
BERNARD VERLHAC
GEORGES WOLINSKI**

AANSLAGEN VAN 14 EN 15 FEBRUARI 2015 TIJDENS EEN CONFERENTIE DIE OPGEDRAGEN WAAS AAN DE SLACHTOFFERS VAN DE AANSLAGEN VAN JANUARI IN FRANKRIJK EN OP DE SYNAGOGE IN KOPENHAGEN

**FINN NØRGAARD
DAN UZAN**

Woord van de Voorzitter van het Centraal Israelitisch Consistorie van België

Het antisemitisme is, vreselijk genoeg, weer uitermate in trek !

Wrange tijden zijn het bijgevolg, waarin het joods-historisch geheugen eens te meer geconfronteerd wordt met jodenhaat en bijhorende existentiële vragen over heden en morgen. Tijden waarin West-Europese plaatsnamen, als Toulouse, Brussel, Parijs en Kopenhagen, in woord en bloeddaad, herinneren aan de wankelheid van het joodse bestaan. Waarin de getallen en meldingen die u hieronder kan lezen, de eigentijdse verschijningsvormen illustreren van een eeuwenoude geestelijke pest.

Mocht het u zijn ontgaan, de rustiger jaren zijn voorgoed voorbij. Positieve, hoopvolle dromers geloofden dat de Sjoa voor altijd de anti-joodse demonen in de vergeetput zou dumpen. Maar de naoorlogse idyllische toestand, die voor de hogergenoemde dromers eeuwig zou duren, werd snel geconfronteerd met een grauwe werkelijkheid.

De opkomst van nieuwe generaties, voor wie Europa's oorlogsverleden niet langer een sleutelrol speelde in hun toekomstvisie, is beslist een van de verklaringen voor de heropleving van het moorddadige antijudaïsme. Is het eigenlijk, koudweg en naïef gezegd, niet vreselijk dat men, in rapporten en verslagen als deze, het nog steeds over jodenhaat moet hebben ? Dat een dergelijk gruwelonderwerp niet voorgoed in de vergetelheid belandde waar zovele waandenkbeelden en menselijke dwalingen op een hoopje liggen ? Dat de historische gevolgen van het moorddadig gedachtenkwaad omtrent de joden niet voorgoed is opgedoekt ? Vreselijk en ongehoord, beslist, maar niet verbazingwekkend.

Het cynische antwoord op de vraag is wellicht dat jodenhaat en bijhorende vooroordelen zo diep ingeworteld zitten in de Europese psyche, dat zij, zelfs na de Sjoa, nimmer verdwenen. Zij gingen een aantal jaren ondergronds, maar behoren nu weer tot de volpijnlijke, levensbedreigende actualiteit.

Maar, blijvend in zak en as zitten, en aan treurwilgen hangen, zijn nooit joodse opties geweest. Dit verslag is hiervan een verdere illustratie. Het noteert, het informeert, het illustreert, het duidt, het waarschuwt. Het is een factuele barometer die de noodzakelijkheid van nuchtere waakzaamheid aantoont. Het is een bron om beveiligende beslissingen te bepleiten. Het helpt de officiële instanties misschien om nog juister een bedreigende sociologische evolutie te evalueren en op te treden tegen hen die allerlei warhoofden volstouwen met ondemocratisch gedachtengoed. Het tekent de noodzaak om te reageren tegen hen die complexe wereldpolitiek zoeken te verengen tot een paar kreupele analyses, met als ondertoon vervaarlijke dooddoeners, waarin het woord "jood" al te gretig voorkomt.

Daarom zijn ook dankwoorden aan de orde. Vandaar aan de redactionele verantwoordelijken: " Dank dus voor uw inzet, uw ernst en uw nauwgezette en kritische volharding! "

Prof. Dr. J. Klener

Voorzitter Centraal Israëlitisch Consistorie van België

Woord van de Voorzitter van het Coordinatiecomité van de Joodse Organisaties van België

Woord van de Voorzitter van het Coordinatiecomité van de Joodse Organisaties van België

« Wanneer u slecht over de Joden hoort praten, luister dan goed, men heeft het over u.»

Frantz Fanon (1925-1961)

Nooit meer dit, maar nooit meer wat? Nooit meer deze uitsluiting, de discriminatie, de stigmatisatie, de minachting van een ander, het racisme, ... De Armeense genocide van in het begin van de eeuw wordt vandaag de dag nog ontkend, en na de “nooit meer” van de Shoah is de Tutsi genocide toch nog voorgekomen in 1994. Met de medeplichtigheid van alle naties.

Nooit meer Auschwitz is geen zekerheid. Maar nooit meer Auschwitz moet een missie zijn.

De Joodse burger die ik ben kijkt uit. Hij heeft schrik van de woorden. De woorden die door een handvol Duitsers begin jaren '30 hebben uitgesproken werden in een aantal jaar omgezet in assen voor twee derde van de Europese Joden.

Woorden zijn de voorgangers van handelingen. In de zomer van 2014 hoorden we na de voorvallen in Gaza “Dood aan de Joden” in de straten van Brussel.

Op een plakkaat van een café in regio Luik lazen wij “Hier zijn honden toegelaten, Joden niet”.

Terwijl de overheid bijna onverschillig bleef, stegen de antisemitische incidenten vorig jaar met 60% in België.

De Joodse kinderen in openbare scholen vluchten deze laatste om zich in te schrijven in Joodse scholen. Niet uit interesse voor de religie, maar omdat ze constant geviseerd zijn omdat ze Joods zijn.

De aanslag op het Joods Museum in Brussel heeft niet dezelfde verontwaardigde reactie met zich meegebracht als deze op Charlie Hebdo. In Brussel heeft het drie dagen geduurd, na heel wat aandringen van mijn part, voordat het parket de woorden antisemitische aanslag uitsprak. Zeven maand later heeft dit zich nogmaals voorgedaan in Vincennes, in Frankrijk, na het vermoorden van Joden in een Koosjere supermarkt.

Men moet de dingen zeggen zoals ze zijn, maar Europa is in ontkenning. Antisemitisme brengt slechte herinneringen met zich mee. Het geweld begint meestal met de Joden, maar eindigt niet met hen.

In Europa heeft antisemitisme spijtig genoeg altijd bestaan. Na de Shoah hebben we een adempauze van 40 jaar gehad. Vandaag zijn we terug bij een “normaal” niveau. Antisemitisme is net zoals een virus: het muteert. We hebben die gekend onder een katholieke vorm, of trouw aan de verlichte geest en verweet hen die te hebben uitgevonden. We hebben die gekend als antikapitalist met als verwijt geallieerd te zijn met de rijken en de machthebbers, of ook nog racistisch met als verwijt de pure Europese rassen te vervuilen.

Vandaag heeft dit virus twee karakteristieken: negationisme en antizionisme.

Hoe kan men verklaren dat Dieudonné, die in Frankrijk reeds tweemaal veroordeeld werd voor het aansporen tot rassenhaat, alle voorstellingen die door de negationist Alain Soral geïnspireerd werden heeft uitverkocht. Zou zijn bekende “quenelle” een antisysteem of antikapitalistisch gebaar zijn. Vooral als deze voor een synagoge of Joodse begraafplaats uitgevoerd wordt?

Woord van de Voorzitter van het Coördinatiecomité van de Joodse Organisaties van België

Wat het antizionisme betreft, legt Professor Didier Lapeyronnie van de Universiteit Paris Sorbonne uit dat “de focus op de gebeurtenissen in het Midden-Oosten komt van het feit dat de mensen antisemitisch zijn, en niet omgekeerd”. De racist haat wat duidelijk anders is bij iemand anders, de antisemiet heeft bezwaar tegen wat onzichtbaar is bij iemand anders.

Antisemitisme is de lege taal van hen die geen andere taal hebben en, opgesloten in het niets, bootsen ze een van de kenmerken van een getto na, namelijk dat een deel van de bevolking op zijn eigen is teruggetrokken. Een afgesloten, afhankelijk en marginaal wereldje.

Het aansporen tot haat begint vroeg en is multicultureel. Net als andere “categorieën” van Belgen, worden we opgeofferd op het altaar van pure communitaristische kwesties. Vandaag de dag is het onmogelijk geworden om in de Belgische scholen over de Holocaust les te geven omdat bepaalde burgers – meestal van het Moslim geloof – ervan overtuigd zijn dat de Holocaust nooit heeft plaatsgevonden. Moet men in naam van het “algemeen welzijn en beter samenleven” dan de geschiedenis van de Armeense en Joodse genocides nooit meer vernoemen?

Moet men in naam van het “beter samenleven” dan teruggaan naar de voorouderlijke morele codes? Homoseksualiteit veroordelen, en Darwinisme en de gelijkheid tussen man en vrouw in vraag stellen?

Deze verleiding is ook vandaag veel te veel aanwezig bij onze elites om die hier niet te vernoemen. Weliswaar in alle vriendschap, maar niet zonder zorgen.

Het Joodse volk is niet op aarde gekomen om antisemitisme te bestrijden zei Yehuda Magnes, maar wel om een bepaalde boodschap met de mensheid te delen.

Is dit boodschap religieus? Ethisch? Cultureel? Is het een traditie? Een verhaal?

Het antwoord ken ik niet, maar de Joodse gemeenschap heeft schrik. Voor een ouder is het angstaanjagend om aan zijn kind te moeten uitleggen waarom zijn school door politie of soldaten bewaakt moet worden. Het is angstaanjagend omdat ze tegen hun kind moeten zeggen: je moet beschermd worden omdat iemand jou kwaad wilt aandoen. De angst van de ouder gaat dan automatisch over naar het kind. De elite heeft het over “samenleven”, maar wij leven gebarricadeerd achter de politie en het leger.

Het antisemitisme van de bevolking zou misschien niet zou angstaanjagend zijn als die niet tegelijk gegroeid was met een antisemitisme bij de elite, een koude politiek antisemitisme van extreem links en een “radicaal” antizionisme die zich soms voordoeft als antiracisme bij intellectuele figuren. Zijn kind heet Boycott-Divestment-Sanctions (BDS) en vervuult de gedachten van onze kinderen op de universitaire campussen.

Het Maurassiaanse en katholieke antisemitisme bestaan vandaag de dag nog steeds in de hoge lagen van de samenleving die ons vertellen dat de erfgenamen van Dreyfusisme (een minderheid op dit moment), in een context van economische crises, massale industrialisatie, en chronische werkloosheid, niet gewelddadig zal worden weggeveegd. Als we niet kunnen inspelen op het proces dat nu gaande is, wie kan er ons dan verzekeren dat het aanduiden van een zondebok geen oplossing is voor de angst van de meerderheid, en een manier om de eendracht van het sociaal corps opnieuw op te bouwen. We zijn niet immuun tegen hervallen.

Onderwijs blijft voor mij de enige hoop om dit te bestrijden.

Prof. Dr. Maurice Sosnowski

Woord van de Voorzitter van het FORUM

Europa quo vadis?

2014 is op vlak van antisemitisme een zorgwekkend jaar geweest:

- de aanslag op het Joods Museum van Brussel ;
- de poging tot moord in Antwerpen, in oktober ;
- het incident waarbij een dokter van wacht een Joodse patiënte naar Gaza “terugstuurt” om zich te laten verzorgen ;
- de politicus, lid van de CD&V, die Hitler’s theorie steunt ;
- de BDS acties en anti-Israël weken op de VUB en de ULB ;
- de gebeurtenissen waarbij men haatproepen scandeert, en die net even gevaarlijk zijn als de hierboven vernoemde gebeurtenissen.

Deze “incidenten” bewijzen dat antisemitisme verankerd is in alle sociale lagen.

Het is duidelijk dat het invoeren van het conflict in het Midden-Oosten één van de oorzaken zijn van dit klimaat en dat de media daar ook grotendeels verantwoordelijk voor zijn. Inderdaad, door voortdurend geen onderscheid te maken tussen Israël en de Joden enerzijds en door het disproportioneel accentueren van de problemen tussen Palestijnen en Israël’s anderzijds, ten opzichte van alle andere conflicten wereldwijd (onder andere de Christenen die in het Midden-Oosten vervolgd worden), is het duidelijk dat de journalisten onevenwichtig verslaggeven.

We stellen vast dat het traditionele antisemitisme en het nieuwe antisemitisme, voornamelijk afkomstig vanuit de extreemlinkse partijen, alsook het falen van het integratiebeleid geleid hebben tot een alarmerende situatie.

Wie had er ooit gedacht dat de regering de beslissing zou moeten nemen om militaire patrouilles in te schakelen in de straten van Brussel en Antwerpen om onze veiligheid te kunnen verzekeren? Het is zonder twijfel een noodzakelijke en aangeraden beslissing, hoewel ze vaak traumatiserend kan zijn voor onze jongeren.

Dit toont eens te meer aan dat de slechtheid en de struisvogelpolitiek van de politici ook aan de basis liggen van de escalatie van de huidige situatie.

Wie had er ooit gedacht dat de openbare scholen in een stad zoals Brussel, niet alleen hoofdstad van België maar ook hoofdstad van Europa, “Judenrein” zouden worden? In deze instellingen weigert ook een groot deel van de leerlingen om te leren over de Holocaust.

De aanvraag voor een Belgisch Jodendom door Baron Julien Klener en Mr. Eli Ringer, zodat er een Speciaal Commissaris tegen Racisme en Antisemitisme benoemd zou worden in de Europese Gemeenschap is niet eens in overweging genomen. Bijgevolg stellen we vast dat de verantwoordelijkheid niet enkel Belgisch is, maar ook Europees.

Naar aanleiding van het “Charlie Hebdo” drama op 7 januari in Parijs, is er een nieuw aanvraag ingediend zodat er een Europese Taskforce tegen Antisemitisme zou worden opgericht.

Tot op heden blijft deze onbeantwoord...

Is het de bedoeling van Europa om “achteruitgang” te maken?

Lijdt Europa aan geheugenverlies?

Raphael Werner

ANTISEMITISME IN BELGIË

VERSLAG 2014

Inhoudstafel

Woord van de Voorzitter van het CICB	1
Woord van de Voorzitter van het CJOB	2
Woord van de Voorzitter van het FORUM	4
A. Methodologie	9
B.1. Analyse van de Incidenten – Algemene Tendensen	12
B.2. Analyse van de Incidenten – Evolutie van Antisemitisme in België	14
B.3. Analyse van de incidenten – Geografische indeling van de incidenten	15
B.4. Analyse van de incidenten – Types incidenten	16
De aanslag	16
De agressies	17
Vandalisme	18
De bedreigingen	19
Ideologische daden	19
Meldingen op het Internet	20
B.5. Analyse van de incidenten – De Doelwitten	23
B.6. Analyse van de incidenten – Relevantie van de cijfers	24
B.7. Analyse van de incidenten – Besluit	25

A. METHODOLOGIE

A. Methodologie

Antisemitisme.be lijst sinds 2001 de antisemitische daden op die in heel België gepleegd worden.

Deze website, beheerd door een groep vrijwilligers, wordt gesteund door het Centraal Israëlitisch Consistorie van België (CICB), en werkt nauw samen met het Coördinatie comité voor Joodse Toezicht (CJT) en het Bureau Exécutif de Surveillance Communautaire (BESC).

De daden worden aangegeven via onze hotline, alsook via het e-mail adres info@antisemitisme.be en via dagelijkse contacten met het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding (CGKRB), de openbare instantie die belast is met de bestrijding van het racisme en de discriminatie in België.

Zodra er een melding van een antisemitische gebeurtenis wordt ontvangen, wordt deze geanalyseerd en zeer nauwkeurig gecontroleerd voor er wordt overgegaan tot de publicatie op de website Antisemitisme.be, waar overigens ook PV-nummers van incidenten vermeld worden. Deze incidenten worden vervolgens verzonden naar het CGKRB, dat, naast het slachtoffer, eveneens klacht tegen de afgekeurde handeling kan indienen.

Het CGKRB, het CICB en Antisemitisme.be werken dagelijks samen. Op die manier kunnen de antisemitische handelingen in beide richtingen meegedeeld worden zodanig dat het CGKRB en Antisemitisme.be over zo volledig en recent mogelijke informatie beschikken.

De incidenten worden eveneens verzonden naar het CICB, het FJO (Forum der Joodse Organisaties - Antwerpen), het CCOJB (Comité de Coordination des Organisations Juives de Belgique) en de Joodse Sociale Dienst om een juridische en psychologische opvolging te verzekeren. Daarbij is er een « waakzaamheidscel » opgezet die regelmatig de evolutie van de dossiers i.v.m. antisemitisme bijhoudt en bijwerkt.

In deze cel, die door het CGKRB bestuurd wordt, zitten leden van het CGKRB, het CICB, het FJO, het CCOJB, van de website Antisemitisme.be en de ministeries van Binnenlandse Zaken, Justitie en Gelijkheid van Kansen.

De opgelijste handelingen hebben niet enkel betrekking tot de antisemitische handelingen, maar eveneens de handelingen die onder negationisme vallen.

A. Methodologie

De soorten vastgestelde handelingen worden per categorie ingedeeld, naargelang zij onder aanslag, agressie, dreiging, diefstal of ontheiliging (of vandalisme), of ideologie vallen (die de beledigingen en de antisemitische woorden omvatten die in de pers, in pamfletten en op internet worden gehouden...). Daarbij wordt er sinds 2009 nog een bijkomende onderscheiding gemaakt tussen antisemitische en ideologische uitlatingen omdat deze te vaak voorkwamen om nog onder “ideologisch” te vallen.

Ook worden de daden ingedeeld naargelang tegen wie of wat ze gericht zijn: een persoon, een gebouw, gemeenschapsinstellingen of openbare plaatsen (onder andere het Internet).

Ook de plaats speelt een rol in de indeling daar ze per stad worden ingedeeld. Wanneer een daad verder gaat dan slechts één enkele stad, wordt deze onder de rubriek “België” geplaatst.

Op het einde van het geanalyseerde jaar wordt informatie van antisemitisme.be nog een laatste keer vergeleken met de informatie van het CGKRB vooraleer het verslag gepubliceerd wordt.

B. ANALYSE VAN DE INCIDENTEN

B.1. Analyse van de Incidenten - Algemene Tendensen

B.1. Analyse van de Incidenten - Algemene Tendensen

Aanzienlijke stijging van de gemelde incidenten: +70% ten opzichte van 2013

Tussen 1 januari en 31 december 2014 zijn er in België 109 antisemitische incidenten gemeld. Deze stijging komt in de buurt van 70% ten opzichte van 2013 (64 meldingen), 26% ten opzichte van 2012 (80 meldingen) en is gelijk aan het aantal meldingen in 2009 dat toen een recordjaar was en tijdens dewelke eveneens 109 meldingen binnenkwamen. Dit was voornamelijk te wijten aan het invoeren van het conflict in het Midden-Oosten dat toen plaatsvond. De context is echter verschillend in 2009 en in 2014. De gemeenschapsinstituties werden des te meer beveiligd en militaire bescherming werd zelfs ingelast na de aanslag op het Joods Museum op 24 mei 2014. Een groot aantal getuigenissen van leden van de Joodse gemeenschap neigen zelfs naar een zeer zware periode waarin ze zich moeten beletten van publiekelijk duidelijk te tonen dat ze Joods zijn, of zich daar zelfs voor moeten verbergen (veranderen van naam op de sociale netwerken, duidelijke tekens van Jodendom verbergen zoals een davidster of een mezoëza langs de binnenkant van het huis ophangen (terwijl deze traditiegetrouw aan de inkom langs de buitenkant opgehangen wordt)).

In 2012 was er een hogere concentratie van antisemitische daden in de maart, na de aanslagen in Toulouse (Frankrijk), en in november, na de militaire actie “Pillar of Defense” in het Midden-Oosten. Dit “fase-fenomeen” werd bevestigd door de gebeurtenissen in 2014: er zijn, op 6 maand tijd, 3 fases geweest die zelf al voor 70% van de antisemitische daden van heel het jaar hebben gezorgd:

- Controverse en media-aandacht rond de Franse fenomeen “Soral-Dieudonné” (januari-maart);
- Aanslag op het Joods Museum van België (mei-juni);
- Militaire actie « Pillar of Defence » in het Midden-Oosten (juli-augustus).

Types incidenten	Januari	Februari	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Augustus	September	Oktober	November	December	2014
Aanslag					1								1
Agressie						1	1	1	2		1		6
Bedreiging	1			1	1	1	1	1	3		2		11
Vandalisme			1	1		1	2	3	3				11
Ideologisch	5	2	1	3	1	5	6	2	4	2	1	1	33
Internet	4		3		2	9	15	6	2	3	3		47
Totaal/maand	10	2	5	5	5	17	25	13	14	5	7	1	109
	PHASE 1			PHASE 2			PHASE 3						

Verdeling van de antisemitische incidenten gemeld in België in 2014

B.1. Analyse van de Incidenten: Algemene Tendensen

Er waren in België geen moorden meer geweest met als reden het Joods-zijn van een persoon sinds de moord van Dr. Joseph Wybran (toen Voorzitter van het CCOJB) op 3 oktober 1989, op de parking van het Erasmus Ziekenhuis in Brussel. De variatie in het aantal incidenten is gecorreleerd met de aanslag, de militaire actie “Defence Pillar” in het Midden-Oosten, maar ook met de media-aandacht dat het fenomeen “Soral-Dieudonné” gekregen heeft, alsook de “quenelles” die nochtans al zeker 10 jaar bestonden.

De stijging van het aantal incidenten kan voornamelijk verklaard worden door de stijging van vandalisme en de stijging van bedreigingen tegen personen of gemeenschapsinstellingen. Het aantal agressies blijft daarentegen constant ten opzichte van de voorbije jaren.

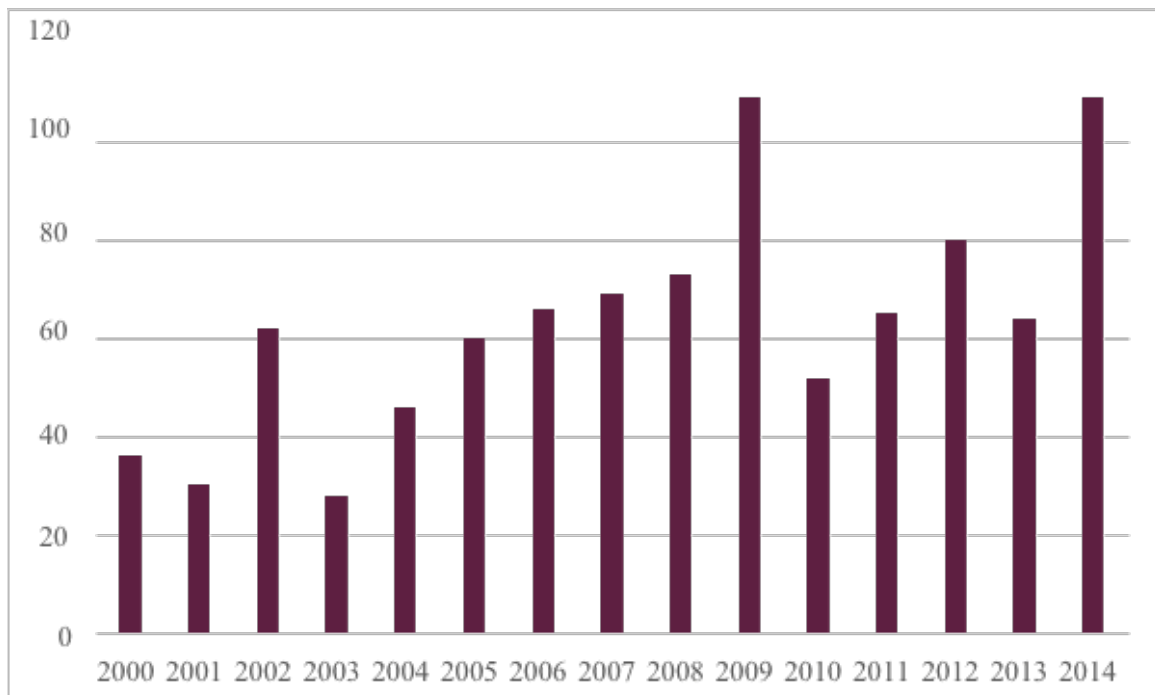
Wat betreft de ideologisch gegronde daden: deze stijgen ten opzichte van 2013. De beledigingen zijn de norm geworden. De combinatie van de ideologisch gegronde daden en degenen die op het Internet geformuleerd worden weerspiegelen een situatie waarin niet meer wordt gewacht op een gebeurtenis in het Midden-Oosten om zijn vijandigheid te tonen tegenover “de Jood”.

De vermenigvuldiging van blogs, websites, forums, Facebook pagina’s, Youtube video’s... tonen dit aan. Onze meldingen over Internet zijn beperkt tot slechts een klein deel van de antisemitische haat die meestal wordt uitgedrukt op virtuele media. De meerderheid van de meldingen die we binnen krijgen zijn namelijk afkomstig uit Frankrijk en worden in België gedeeld en bekeken. We doen ons best om de inhoud van deze video’s aan te kaarten bij de respectievelijke organisaties tegen cyber-haat zowel in België als in Frankrijk.

In 2014 waren er 28 incidenten die rechtstreeks gericht waren tegen een individu. Deze cijfers weerspiegelen een verschuiving naar een structureel antisemitisme antizionisme vervangen wordt door antisemitisme. Dit verklaart ook waarom er zoveel Antwerpse (orthodoxe) slachtoffers zijn in de incidenten waarbij personen rechtstreeks betrokken waren.

Er wordt ook vastgesteld dat de overheid machteloos is in de strijd tegen antisemitisme en negationisme, zowel bij het voorkomen van feiten als bij het berispen van de feiten. Dit werd alsnog bevestigd door de waakzaamheidscel die door het CGKRB bestuurd wordt. Deze onmacht gaat gepaard met een gevoel van isolatie bij de lokale betrokken partijen (opvoeders, sprekers, ...). Dit betekent niet dat er niets gedaan wordt, maar eerder dat een groter bewustwording van het gevaar waarschijnlijk ertoe zou leiden dat men efficiënter kan ingrijpen dan nu. Sterker nog, vandaag nog meer dan gisteren, en ver van het nieuws uit het Nabije-Oosten, is het duidelijk dat de auteurs van de haatdaden, naast hun haat jegens de Joden, hun haat jegens andere minoriteiten niet meer verbergen, zoals homoseksuelen, zigeuners, of Armeniërs en Tutsi’s als het gaat om negationisme.

B.2. Analyse van de Incidenten - Evolutie van Antisemitisme in België

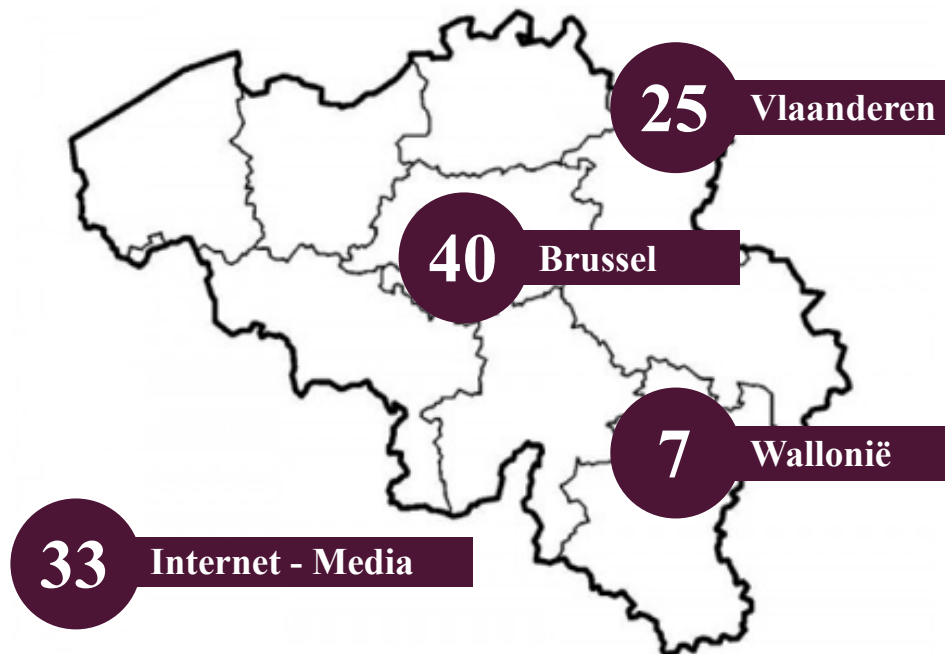

Antisemitische meldingen in België tussen 200 en 2014.

2014 staat gelijk met het recordaantal meldingen in België in het jaar 2009. De bijzonderheden van 2009 waren te wijten aan de invoer van het Israëlisch-Palestijnse conflict in België. In 2014, daarentegen, worden verschijnselen van 2012 bevestigd, namelijk de uitbuiting van tragedies waarbij Joden betrokken zijn geweest in Europa om nieuwe antisemitische daden te plegen. In 2012 waren dat de aanslagen in Toulouse, Frankrijk. In 2014 waren het de controverse rond “Soral-Dieudonné” en de aanslag op het Joods Museum van België, waar 4 doden vielen, die gevolgd waren door 20 antisemitische incidenten (verbale en fysieke agressies, bedreigingen, rechtvaardigingen).

Ondanks de groeiende samenwerking tussen Antisemitisme.be en het CGKRB, ondanks de juridische instanties ter beschikking van de slachtoffers (wet van 1981 en 1995), zijn er nog steeds te veel mensen die geen klacht gaan indienen door een slechte ervaring in het verleden. Ofwel wou de agent geen antisemitische bedoelingen verklaren bij het opstellen van het proces-verbaal, ofwel werd er door het Parket geen gevolg aan gegeven. Het Internet staat vol met antiemitische commentaren en het aantal meldingen varieert van jaar tot jaar, afhankelijk van het feit of de internetgebruikers al dan niet actiever zijn geweest voor hun computer.

B.3. Analyse van de incidenten - Geografische indeling van de incidenten

Regionale indeling van de incidenten in 2014

Volgende steden werden in 2014 het meest getroffen door antisemitische uitbraken in België: Brussel met 40 meldingen (tegenover 10 in 2013, 30 in 2012, 19 in 2011), gevolgd door Antwerpen met 15 meldingen (tegenover 22 in 2013, 10 in 2012 en 14 in 2011). Luik Beëindigt dit klassement van steden met meer dan 1 melding van antisemitische daden in 2014 met 5 meldingen (tegenover 3 en 2013).

Wat betreft de regio's is het duidelijk dat Brussel de grootste concentratie van meldingen behaalt voor 2014, namelijk 37% van de incidenten. Daarop volgt Vlaanderen met 23% van de meldingen, voornamelijk in Antwerpen (gemiddeld 6 meldingen op 10), gevolgd door Limburg (2 meldingen). Wallonië vertegenwoordigt 10% van de antisemitische meldingen, voornamelijk in Luik (gemiddeld 1 op de 2 meldingen).

De rest van de antisemitische en/of negationistische meldingen kwamen vanuit de media (geschreven pers en/of Internet) en zijn wijder verspreid over heel België. Dit zijn er 33 (tegenover 19 in 2013, 26 in 2012 en 30 in 2011).

Regio Brussel	
Gemeente	Incidenten
Anderlecht	6
Oudergem	1
Brussel	13
Vorst	4
Internet	2
Elsene	5
Jette	1
Laeken	1
Sint-Gillis	4
Ukkel	2
St. Lambrechts Woluwe	1

Incidenten in regio Brussel in 2014

B.4. Analyse van de incidenten - Types incidenten

B.4. Analyse van de incidenten - Types incidenten

Types incidenten	Januari	Februari	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Augustus	April	Mei	Juni	April	Totaal per type incident	2013	2012	2011
Aanslag					1								1			
Agressie						1	1	1	2		1		6	6	5	7
Bedreiging	1			1	1	1	1	1	3		2		11	4	6	5
Vandalisme			1	1		1	2	3	3				11	5	13	3
Ideologisch	5	2	1	3	1	5	6	2	4	2	1	1	33	28	26	23
Internet	4		3		2	9	15	6	2	3	3		47	21	30	27
Total per maand	10	2	5	5	5	17	25	13	14	5	7	1	109	64	80	65

Gemelde antisemitische incidenten in België in 2014

De Aanslag

Op Zaterdag 24 mei is er om 15u44 een schietpartij plaatsgevonden in het Joods Museum van België, in de Minimenstraat te Brussel. Een vastberaden en ervaren schutter heeft er toen 3 man gedood en verwondde bijna dodelijk een jongeman van 25 met behulp van een revolver en een aanvalsgeweer.

Twee Israëlische toeristen, Emanuel et Miriam Riva, 54 en 53 jaar oud, werden koelbloedig in de inkomhal van het gebouw gedood. De schutter heeft vervolgens op het hoofd van Alexander Strens gemikt, een Belg van 25 jaar oud, werknemer van het museum en doodde dan Dominique Sabrier bij de receptie. Een Française van 66 jaar oud en vrijwilliger in het museum. De werknemer van het museum die bijna dodelijk gewond was stierf uiteindelijk op 6 juni. Het beveiligingsniveau van de Joodse instellingen werd verhoogd naar 4 (het hoogste) door het Crisiscentrum van de Ministerie voor Binnenlandse Zaken. Op 30 mei werd er een verdachte, Mehdi Nemmouche, opgepakt in Marseille met wapens in zijn bezit. Het is een Fransman met Algerijnse roots die reeds veroordeeld was voor meerdere overtredingen en ervan verdacht geradicaliseerd te zijn geweest in de gevangenis om zich dan aan de rangen van IS te voegen in Irak en de Levant (EIL).

B.4. Analyse van de incidenten - Types incidenten

De aanslag van 24 mei is de 5de aanslag die expliciet tegen Joden gericht is sinds de oorlog:

- 27 juli 1980 : granades gegooid richting een groep van 60 Joodse kinderen in Antwerpen (1 dode);
- 20 oktober 1981 : Autobom voor de synagoge van de Hovenierstraat in Antwerpen (3 doden, 80 gewonden);
- 18 september 1982 : aanval met een machinegeweer tegen de grote synagoge van Brussel (4 gewonden);
- 3 oktober 1989 : Moord op Dr. Joseph Wybran, Voorzitter van het CCJO, op de parking van het Erasmus ziekenhuis in Brussel.

Sinds de aanslagen in de jaren 80 werden een aantal maatregelen getroffen om de veiligheid van de Joodse gemeenschap te verhogen. Het Joods museum van België was de enige instelling die deze specifieke maatregelen niet had toegepast.

Deze veiligheidsmaatregelen hebben bijgedragen tot het minimaliseren van het aantal incidenten en hun effect te beperken tot materiele schade. Zoals bijvoorbeeld het gooien van molotovcocktails tegen een synagoge in Antwerpen (april 2002), tegen de synagoge van Anderlecht (maart 2012), en de schoten tegen de synagoge van Charleroi (april 2002).

De agressies

In 2014 zijn er 6 agressies geweest, net zoals in 2013 (5 in 2012). 3 van deze agressies vonden plaats in Antwerpen, en 3 in Brussel. 50% van de recente fysieke agressies waren tegen de orthodoxe bevolking:

- Stenen werden gegooid op een bus die kinderen van 5 jaar oud vervoerde (orthodoxe school, 15-06-2014) ;
- Antisemitische agressie tegen een orthodoxe Jood (08-09-2014) ;
- Poging tot moord op een orthodoxe Jood in Antwerpen (15-11-2014) ;

Zaterdag 15 november 2014, een orthodoxe jood van 31 jaar oud werd op straat neergestoken in Antwerpen. De slachtoffer begaf zich naar de synagoge en werd ter hoogte van de brug in de Kivietstraat aangevallen. Op het moment van de gebeurtenissen was de straat vol mensen. Zonder waarschuwing plantte de aanvaller een stomp voorwerp in de nek van de slachtoffer en stapte dan gewoon door. De slachtoffer werd door voorbijgangers geholpen. De dader, een blanke man, gezocht door de politie zou tussen de 20 en 25 jaar oud zijn en ongeveer 1m70 groot zijn.

B.4. Analyse van de incidenten - Types incidenten

De andere slachtoffers, in Brussel, waren voorbijgangers die werden aangevallen tijdens een manifestatie als steun voor het Palestijns volk (Brussel, 19-07-2014), een oude vrouw van 75 die naar het gemeentehuis was geweest (Elsene, 13-08-2014) en bezoekers van het Nationaal Monument voor Joodse Martelaren die het doelwit werden van stenen en projectielen. (Anderlecht, 14-09-2014).

Het grootste verschil tussen 2013 en 2014 wat agressies betreft, is dat deze fysieke aanvallen niet per se werden voorgedaan van bedreigingen of vernederingen jegens de slachtoffers. Alle agressies vonden in het openbaar plaats.

Het grootste verschil tussen 2013 en 2014 wat agressies betreft, is dat deze fysieke aanvallen niet per se werden voorgedaan van bedreigingen of vernederingen jegens de slachtoffers. Alle agressies vonden in het openbaar plaats.

Vandalisme

Anderlecht, 16-09-2014

In 2014 zijn er 11 gevallen van vandalisme gesignaleerd (5 in 2013, 13 in 2012). In tegenstelling tot 2013 waren deze daden eerder gericht op gebouwen van de Joodse gemeenschap (scholen, synagogen), of woningen. De meest opvallende daden waren de brandstichting in de synagoge van Anderlecht in Brussel, het taggen van "HITLER" in het geel op de muur van een Antwerpse Joodse school, en het taggen van "VUILE JOOD" op de etalage van een winkel die eigendom is van een handelaar met Joodse origines.

Antwerpen, 30-03-2014

Sint-Gillis, 20-04-2014

Elsene, 12-08-2014

Marche-en-Famenne (a)

B.4. Analyse van de incidenten - Types incidenten

Brussel, 19-07-2014

Marche-en-Famenne (b), 31-08-2014

De bedreigingen

In 2014 zijn er 11 bedreigingen voorgekomen (tegen 4 in 2013). 7 van deze bedreigingen waren verbaal (bedreigingen voor lichamelijke verwondingen en oproepen tot dood), de 4 anderen waren schriftelijk (doodsbedreigingen).

De doelwitten van 7 van de bedreigingen waren instellingen van de Joodse gemeenschap. 3 van hen vonden publiekelijk plaats (manifestatie in Brussel en Antwerpen, tram in Jette (Brussel). De laatste was jegens een oudere man in het kader van een wijkconflict. Deze bedreigingen zijn verschillend van de “ideologische” antisemitische daden door het feit dat ze zo expliciet waren zowel in de woordkeuze als de keuze van het doelwit.

Ideologische daden

We tellen 33 meldingen van ideologische daden (tegen 28 in 2013, 26 in 2012 en 23 in 2011). Deze cijfers bevestigen de constante en duidelijke stijging van de meldingen sinds 2010 (12). De ideologische daden kunnen verbaal, symbolisch of schriftelijk voorkomen.

In de verbale incidenten die in 2014 (17) zijn voorgekomen, roepen de schrijvers meestal op tot het vermoorden van Joden in de brede zin. Anderen zijn rechtstreeks het gevolg van intimidatie waarbij de schrijver(s) de Joodse afkomst van een slachtoffer gebruiken als rechtvaardiging voor hun vijandige positie (komt vooral voor in buurtconflicten, melding van 28-08-2014), of simpelweg beledigingen jegens personen die als Joods geïdentificeerd zijn (belediging van gelovige Joden of bij het aankomen of verlaten van een synagoge).

B.4. Analyse van de incidenten - Types incidenten

Boek tentoongesteld in een etalage in Brussel (17-07-2014)

Gent, 11-08-2014

Onwaardige uitspraken van een politicus in het Federaal Parlement worden ook als een ideologische antisemitische daad beschouwd (15-01-2014), alsook een oproep met de vraag de “Joden te laten uitstappen om in Auschwitz een douche te pakken” (31-01-2014), de afwijzing van een dame die in Antwerpen een winkel binnen wou omdat ze “Joods” is (16-07-2014), of een dokter die weigert een Joodse persoon van 90 te behandelen (30-07-2014). Negationistische opmerkingen van een leerkracht (21-1-2014) en antisemitische slogans gecandeerd door “voetbalsupporters” (20-04-2014) behoren ook tot deze categorie. 95% van de meldingen betroffen incidenten die in het openbaar plaatsvonden.

De symbolische daden, 13 in 2014, betreffen affiches, het gebruik of verkoop van nazi-voorwerpen of antisemitische boeken in Brussel (4), in Vlaams-Brabant(1) en Limburg (1), alsook het verbranden van een Davidster in Alken (Limburg). Ook de “quenelles”, door de Franse Dieudonné populair gemaakt, worden als ideologische daden beschouwd. Deze zijn vooral populair bij jongeren van Allochtone afkomst.

Deze waren het onderwerp van 4 meldingen, waarbij ook beledigingen jegens een Joodse studenten aan bod kwamen in Brussel. De andere “quenelles” zijn vooral tijdens voetbalmatches voorgekomen, of in Brusselse winkels.

Meldingen op het Internet

Er waren in 2014 in totaal 36 meldingen van incidenten op het Internet (tegen 21 in 2013 en 30 in 2012). Deze gegevens moeten in het juiste perspectief geplaatst worden, daar een specificiteit van het Internet gaat om het feit dat er enorm veel verspreid kan worden en de daders anoniem kunnen blijven.

B.4. Analyse van de incidenten - Types incidenten

De forums van de media hebben plaatsgemaakt voor hun Facebook-pagina's en de meeste meldingen betreffen niet-gemodereerde discussies die daarop plaatsvinden als gevolg van het plaatsen van een artikel (meestal over het Midden-Oosten). ER zijn echter ook persoonlijke initiatieven zoals Facebook-pagina's en -groepen (« Een Zionist deporteren », « De Belgische “quenelle” »), of het verspreiden van negationistische inhoud door middel van Youtube of Dailymotion.

66% van deze incidenten gebeurden in het Frans, 33% in het Nederlands.

De thema's die op het Internet het meest besproken worden, zijn :

- het vernietigen vna de Joden (aanwezig in 40% van de meldingen op het Internet) ;
- Israël/Palestina/Antizionisme (aanwezig in 30% van de meldingen op het Internet) ;
- nostalgie voor Nazisme (aanwezig in 25% van de meldingen op het Internet) ;
- negationisme (aanwezig in 20% van de meldingen op het Internet).

Dan komen onderwerpen met betrekking tot de Protocollen van de wijzen van Zion, Joden en het geld, de Joodse Deicide, ... Op cyclische wijze waren een kwart van de meldingen op het Internet gerelateerd aan de wereld van « Dieudonné/Soral/Quenelle ». In 80% van de gevallen zijn ze met elkaar verbonden: een discussie over Israël/Palestina leidt al snel tot het wensen van de dood van het Joodse volk. Een historische discussie combineert meestal negationisme met de heimwee naar nazisme...

Het is uiteraard onmogelijk om over het exact aantal antisemitische daden op het Internet te beschikken. Desalniettemin zijn de meldingen die in dit rapport voorkomen gerelateerd aan daden waarvoor men actie had kunnen ondernemen: en link of bericht laten verwijderen, klacht indien tegen de auteur(s), een interventie van de Federal Computer Crime Unit (die de criminaliteit op het Internet moet vervolgen) en of van de afdeling “Cyberhaat” van het Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen die samenwerkt met de beheerders van dergelijke websites om hen op de hoogte te brengen van de situatie en hen uit te nodigen om dienovereenkomstig te handelen.

We zouden onze tijd kunnen spenderen op de Belgische websites om alle incidenten te melden, maar ons doel is niet om de cijfers exponentieel te doen groeien, maar eerder een algemene tendens te weerspiegelen.

B.4. Analyse van de incidenten - Types incidenten

Naar verhouding hebben de meeste incidenten die op het Internet voorkomen meer de neiging om te dalen en te stabiliseren sinds 2013 (ongeveer 33% van de daden, tegen 40% in 2011). Dit kan verklaard worden door het verhogen van de efficiëntie van het modereren van forums enerzijds, maar ook door het verhogen van andere types incidenten anderzijds: bedreigingen, vandalisme, ideologische antisemitische of negationistische toespraken, tot aan de ultieme daad: een fysieke agressie of een aanslag.

We betreuren nog steeds de opportunistische arbitrage van verschillende media die virtueel bepaalde artikelen erg veel aandacht geven (met een hoge traffic potentieel) zonder de onvermijdelijke ontsporingen van de commentaren erop te modereren. We betreuren eveneens het feit dat de meldingen die door vrienden binnenkomen zwak worden opgevolgd, en dat ze zich dus moeten richten tot organisaties zoals het Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen om e onmiddellijke verwijdering van dergelijke antisemitische/negationistische commentaren te verkrijgen.

B.5. Analyse van de incidenten - De Doelwitten

B.5. Analyse van de incidenten - De Doelwitten

28 van de daden in 2014 waren rechtstreeks gericht op personen (24) en privé-eigendommen (4) tegen 29 in 2013. Dit bevestigt de vooruitgang sinds 2012 waar we met 23 daden drie keer meer daden tegen personen of privé-eigendommen opnamen dan in 2011.

Van de 28 daden zijn er 5 agressies tegen individuen (kinderen, oude vrouw, orthodoxe Jood). 3 daarvan zijn het resultaat van bedreigingen, 16 zijn beledigingen jegens mensen die als Joods beschouwd worden en zijn het gevolg van vandalisme van privé-eigendommen.

De instellingen, gebouwen en personen die deze bezoeken werden 15 keer meer als doelwit genomen in 2014 ten opzichte van 2013 (15 meldingen, tegen 1 in 2013, 5 in 2012 en 9 in 2011). De aanslag op het Joods Museum en het gooien van stenen naar bezoekers van het nationaal monument voor Joodse martelaren zijn daar een onderdeel van. Van de 15 incidenten zijn er tevens 7 bedreigingen, 4 daden van vandalisme en 2 ideologische meldingen (beledigende brieven).

Tenslotte blijft de openbare ruimte de grootste bron van meldingen: 66 tegen 34 in 2013 (52 in 2012, 36 in 2011, 55 in 2009, 41 in 2008). Deze toe-eigening van de openbare ruimte omvat zowel graffiti, als beledigingen en bedreigingen die in het openbaar plaatsvonden (zonder expliciet te zijn over de persoon aan wie ze gericht zijn), het tentoonstellen en het gebruik van voorwerpen van de nazi-cultuur, antisemitische amalgamen en opmerkingen op het Internet.

Types incidenten	Geb. Gem.	Privé-eigendom	Persoon	Openbaar	Totaal
Aanslag	1				1
Agressie	1		5		6
Bedreiging	7		3	1	11
Vandalisme	4	4		3	11
Ideologisch	2		16	62	80
Internet	4		3		47
Total	15	4	24	66	109

Verdeling van antisemitische incidenten per type incident en doelwit in het jaar 2014

B.6. Analyse van de incidenten - Relevantie van de cijfers

Men heeft het hier niet enkel over de incidenten die ons gemeld werden of die het onderwerp van een klacht voor racisme waren. Deze cijfers weerspiegelen een tendens, eerder dan een exact beeld van het antisemitisme in België.

Om dit fenomeen juist te kunnen interpreteren, moet men in dit kader ook rekening houden met de incidenten jegens de orthodoxe gemeenschap van Antwerpen waar de slachtoffers nog te weinig reageren, ondanks de sensibilisering van de Joodse organisaties en de Antwerpse politie. Deze specifieke gemeenschap, gemakkelijk als Joods te onderscheiden door hun traditionele kledingkeuze, is een bevoorrecht doelwit voor antisemieten.

Daarbij, zoals uitgelegd in het kader van de evolutie, beschouwen veel slachtoffers het als nutteloos om de feiten te melden of klacht te gaan indienen bij de politie.

Dit wordt verklaard door hoe ze in sommige commissariaten verwelkomd worden, en de weinige opvolging dat justitie hieraan besteedt.

Tenslotte zijn de meldingen van incidenten op het internet natuurlijk talrijker dan wat wij publiceren, en onze gegevens geven enkel een tendens weer van deze realiteit.

B.7. Analyse van de incidenten - Besluit

B.7. Analyse van de incidenten - Besluit

Ondanks de klassieke fluctuatie van antisemitische incidenten moeten meerdere gegevens in acht genomen worden om het fenomeen van antisemitisme in België juist te evalueren:

- De evolutie van de antisemitische incidenten van de laatste jaren tonen aan wat de gevolgen zijn van de import van het Israëliësch-Palestijns conflict. Desalniettemin tonen onze recensies aan dat een evenement in het Midden-Oosten niet eens meer nodig is als oorzaak voor vijandigheid jegens wat als Joods beschouwd kan worden. Dit wordt bevestigd door het groeiend aantal aanvallen op personen en privé-eigendommen, de golf incidenten na de aanslag in Toulouse voorvielen in 2012, de mediatisering van “Dieudonné” en zijn “Quenelle”, of de aanslag op het Joods Museum van België.

- De antizionistische propaganda van linkse en extreem-linkse organisaties (betogingen, folders, geschreven pers, radio, televisie, internet...) ook gebruikt door extreem rechts, alsook de politieke exploitatie van de conflicten in het Midden-Oosten door sommigen politici voor electorale redenen, de acties geleid door extreemrechtse militanten die heimwee hebben naar het nazisme zijn allemaal elementen die bijdragen tot het klimaat dat in dit rapport beschreven wordt.

- Het Internet is een medium dat zijn gebruikers de nodige anonimiteit geeft om bijna ongestraft miselijkmakende commentaren en artikelen te publiceren. Steeds meer mensen verstoppen zich echter niet meer achter gebruikersnamen om hun antisemitische gedachten te uiten.

- We stellen vast dat talrijke slachtoffers van antisemitisme zich nog steeds niet laten horen, ondanks de juridische hulpmiddelen die voor hen ter beschikking staan.

Het antisemitisme wordt niet enkel becijfert door de gepubliceerde incidenten, maar ook door de lokale sfeer. Of de cijfers stijgen of dalen, het is het gevoel van onveiligheid en ongemakkelijkheid die de barometers zijn van het antisemitisme. Zolang de leden van de Joodse gemeenschap hun Jodendom in het openbaar moeten blijven verbergen omdat ze schrik hebben, zolang ze niet zoals elke Belgische bewoner veilig kunnen rondlopen als ze een schijnbaar teken van Jodendom dragen (Keppel, Davidster,...), zolang ze denken dat ze beter af zijn door uit België weg te gaan, zal antisemitisme bestreden moeten worden.

C. LIJST VAN DE INCIDENTEN

Integraal beschikbaar op
Antisemitisme.be

